

Prof. Dr. Jordi Perelló i Gilberga

Barcelona 1918 - 1999

Metge otorrinolaringòleg, foniatra, psicòleg i pedagog.

Va iniciar els estudis de Medicina a la Universitat de Barcelona l'any 1934, i va obtenir el títol d'especialista en ORL el 1948. Fou un metge otorrinolaringòleg molt implicat en diverses associacions i societats d'ORL, audiologia i de foniatría.

Fou l'introduïdor de la Foniatria a Espanya i a Catalunya. Va presidir l'Associació Internacional de Logopèdia i Foniatria (assessora de la UNESCO, OMS i UNICEF) i el 1960 va fundar l'Associació Espanyola de Logopèdia, Foniatria i Audiologia (AELFA).

Va impartir cursos de logopèdia a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, i d'especialització de Pedagogia del Llenguatge a l'Escola Diocesana de Magisteri de Barcelona. Va ser professor de *Sordomudística* a la Universitat Pontificia de Salamanca.

Pel que fa a l'educació dels nens sords, l'any 1970 va assumir la direcció de la Secció Mèdico-Científica, en realitat "Servei d'Exploració, Orientació i Rehabilitació", del Centro Municipal Fonoaudiológico "José Mª de Porcioles" (conegut popularment com "*El Fono*") que va existir entre els anys 1970 - 1981 (posteriorment el "Fono" a l'any 1984 va transformar-se en l'escola ordinària "Tres Pins"; i d'altra banda l'Equip d'Integració i el Servei d'Audiologia i Laboratori Protètic, que ja existien des de 1981, van passar a ésser el 1985 l'EAP B-32 específic per a Deficients Auditius; i el 1989 es va esdevenir el CREDAC Pere Barnils).

Aquest Servei d'Exploració, Orientació i Rehabilitació, dirigit pel Dr. Perelló, va funcionar com un centre de diagnòstic i de reeducació, desenvolupant també tasques d'audiologia, audiometries i rehabilitació de les dificultats de parla i del llenguatge.

En la seva tasca amb els nens sords i nens amb retard de llenguatge, va ser molt important la inclusió de l'audiometria infantil, incorporant la "Nomenclatura Barcelona", en la qual era imprescindible descriure els nens i les nenes amb sordesa amb: el grau de pèrdua auditiva (a la millor oïda), l'edat de la pèrdua auditiva i el nivell d'intel·ligència no verbal. També va ser molt important la seva ingent obra del diccionari de "*Lenguaje de signos manuales*", amb la col·laboració d'en Juan Frigola (primer professor de llengua de signes catalana), realitzant més de 8.000 figures realitzades per ell mateix.

Però entre totes les seves publicacions, destaquem per la seva importància el "*Tratado de Audiofoniatría y Logopedia*" (1968-87) que consta d'onze volums.